

ligheder for beskæftigelse, leg og samvær for både små og større børn.

Daginstitutionerne, dagplejen og puljeordninger, bør derfor ikke betragtes som isolerede tilbud for børn og deres forældre, men det bør tilstræbes, at disse tilbud ses i sammenhæng med lokalområdets øvrige muligheder for tilbud der udbydes i tilslutning til skoler, idrætsforeninger, sangkor, spejderbevægelser o.lign.

En sådan overordnet synsvinkel kan få betydning såvel ved planlægningen som ved den konkrete udformning af indholdet i tilbuddene. Der bør i den forbindelse lægges vægt på, at institutionerne åbner sig over for lokalsamfundet, herunder ved at samarbejde med beboerforeninger, frivillige organisationer m.v.

– *Daginstitutioner m.v. er en ressource i det forebyggende arbejde.*

Sammen med områdets øvrige børnetilbud har institutionerne en forebyggende effekt, men herudover bør det medtages som en særlig målsætning, at institutionerne og dagplejen også skal indgå i det specifikke forebyggende arbejde. Det kan f.eks. vedrøre særligt truede børnegrupper, f.eks. flygtninge og indvandrerbørn, eller det kan dreje sig om børn, der konkret er i en vanskelig situation. Dette peger på behovet for et tværfagligt samarbejde med f.eks. sundhedsplejersker, socialrådgivere, hospitaler m.v.

– *Forældre skal have indflydelse.*

Det er overordentligt vigtigt, at forældrene aktivt søges inddraget i arbejdet med børnene. Det kan ske på flere måder, f.eks. ved forældreråd, som medlemmer af bestyrelsen i den selvejende institution, eller f.eks. ved, at forældrene selv driver en puljeordning. Det er vigtigt, at forældreindflydelsen ikke kun manifesterer sig via formelle organer. Det bør også være naturligt, at forældre får tilbud om og mulighed for at indgå i dagligdagens aktiviteter sammen med børnene.

– *Der skal lyttes til børnene.*

Formen for medvirken må naturligvis afhænge af børnenes alder og modenhed.

Det vil ofte være lettest at inddrage de større børn, men man bør også for små børns vedkommende give

dem mulighed for at få indflydelse på, hvordan dagligdagen skal være.

– *Børns udvikling, trivsel og selvstændighed skal fremmes.*

Dette er måske det mest centrale led i målsætningen. Børnene skal have det godt, og de skal have udfordringer og udviklingsmuligheder, der kan fremme deres selvstændighed.

Sammenfattende kan man om den foreslåede målsætning for dagtilbuddene efter bistanndloven sige, at den ikke er udtryk for en ny daginstitutionspolitik. Tværtimod bygger den på elementer, som i ganske mange år har været bærende for indsatsen på området.

Målsætningsbestemmelsen kan ikke benyttes til at fastsætte meget præcise krav til, hvordan dagtilbuddene skal tilrettelægges. Det er heller ikke hensigten. Målsætningsbestemmelsen sætter derimod nogle generelle overordnede retningslinier op, som kan benyttes til den lokale planlægning og udvikling af dagtilbuddene.

Til nr. 5, 6 og 7

Med ophævelsen af § 69, stk. 3, og den gældende udformning af § 70 tydeliggøres det, at de få bindende regler om daginstitutioner m.v. findes i eller udstedes med hjemmel i lovens § 69, stk. 1 og 2, § 72 og § 73. Der henvises herved til pkt. 4 i de almindelige bemærkninger.

Med den nye affattelse af § 70 indføres en mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan yde tilskud til private pasningsordninger, som nærmere er beskrevet i pkt. 3 i de almindelige bemærkninger.

Disse »puljeordninger« er ikke fuldt ud omfattet af de ovennævnte få bindende bestemmelser. Det er således ikke et krav, at disse – uanset børnetal – skal være selvejende institutioner, og kommunalbestyrelsen kan bestemme, at de ikke skal være omfattet af den centrale visitation. Med hensyn til forældrebetaling gælder reglerne om fripladser udstedt efter lovens § 73, stk. 2. I øvrigt gælder reglerne i § 73 ikke for disse ordninger. Det er dog således, at forældrebetalingen ikke kan overstige 35 pct. af udgifterne i tilsvarende kommunale pasningstilbud. Dette må kommunalbestyrelsen påse som led i sin almindelige forpligtelse til at føre tilsyn med ordningerne.